

Med hensyn til styrelsens håndtering af SPF vil jeg gerne sige, at der ikke er nogen tvivl om, at styrelsen har udvist meget stor tillid til SPF. Det er et meget hæderkronet selskab, og man har måske haft en meget stor tillid til, at de ville overholde reglerne. Det har vist sig, at den tillid burde man ikke have udvist, og sådan er det.

Derfor har vi nu også indskærpet fuldstændig, at der er nul tolerance. Reglerne skal overholdes til punkt og prikke. Alt skal følges nøjagtigt. Den skrivelse blev sendt ud i marts måned, da jeg fik kendskab til, at det her meget fine selskab systematisk havde snydt os.

Formanden:

Så er det hr. Kristen Touborg for et afsluttende spørgsmål.

Kristen Touborg (SF):

Når ministeren siger, at hun synes, at det er en hård beskyldning, er det jo ikke mig, der rejser beskyldningen. Det står sådan set i avisen fra i går og i dag, og jeg forstår, at ministeren ikke tager afstand fra det. Det er sådan set baggrunden for det. Det er ikke mine beskyldninger, men er et citat fra en avis.

Jeg tror, at ministeren glemte at svare mig på, hvem der har ansvaret for, at lovbruddet her er blevet accepteret. Er det regionalt i Fødevarestyrelsen, eller er det centralt? Hvor er det, vi skal ind og have fat i de mennesker, der er ansat, som ikke har opfyldt deres opgave, og hvad har ministeren egentlig tænkt sig at gøre i den anledning?

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg vil gerne slå helt fast, og jeg er sikker på, at det er hr. Kristen Touborg også enig med mig i, at de, der har ansvaret for, at de her dyr bliver behandlet ordentligt, og at transportreglerne bliver overholdt, er transportørerne, og at transportørerne aldrig nogen sinde kan afskrive sig et ansvar og sige, at det er myndighedernes skyld, at de ikke har overholdt reglerne. Det er dem, der kører rundt i Europa og andre steder med dyrene, det er dem, der har dyrene i bilen, og det er dem, der skal sikre, at forholdene er i orden. Hvis forholdene ikke er i orden, må de indstille transporterne, indtil forholdene er i orden. Det kan transportørerne altså ikke snige sig uden om.

Så er det helt klart, at vi må vide, hvad myndighederne har vidst, og om de kunne have

handlet tidligere, end de har gjort her og nu. Det vil jeg også have undersøgt, og det undersøger vi til bunds. Jeg er fuldstændig enig med hr. Kristen Touborg i, at hvis vi har vidst noget, hvis vi har vidst, at der blev snydt, skulle vi selvfølgelig have grebet ind. Men det er vi ved at kigge på her og nu. Det, jeg foreløbigt har fået at vide om det møde, der blev afholdt, er, at der var nogle diffuse meldinger fra SPF's side. De blev opfordret til at komme tilbage med nogle mere konkrete eksempler, for det, man fik at vide på mødet, var ikke særlig konkret.

Men vi vil til bunds i sagen. Jeg er fuldstændig enig i, at styrelsen selvfølgelig også skal leve op til sin del af ansvaret, men det er transportørernes hovedansvar, at dyrene bliver behandlet ordentligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 88: Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Ophævelse af straffelovens blasfemibestemmelse).

Af Jesper Langballe (DF) m.fl.
(Fremsat 28/11 2006. Første behandling 27/2 2007. Betænkning 12/4 2007. Anden behandling 10/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Charlotte Fischer (RV):

Jeg tager ordet her i dag til L 88 om ophævelse af blasfemiparagraffen, § 140 i straffeloven, fordi det er en hjertesag for mig, og fordi jeg efter nøje overvejelser har besluttet mig for at stemme for lovforslaget og dermed for en ophævelse af blasfemiparagraffen. Det gør jeg alene mod min radikale folketingsgruppe og sammen med Dansk Folkeparti. Det er og bliver aldrig hverdagskost for mig, da jeg ikke oplever at have det mindste værdifælesskab med Dansk Folkeparti, tværtimod. Netop derfor kræver mit ja her i dag en særlig redegørelse med på vejen.

Kl. 13.30

Blasfemiparagraffen er mig inderligt imod. Det er en bedaget paragraf fra en tid, hvor man mente, at religion fortjente en særstilling i samfundet, også politisk. For mig er religion en privat sag. For mig hører det ingen steder hjemme i et moderne demokrati at yde denne form for særbeskyttelse til religionssamfund, oven i købet lovligt bestående religionssamfund.

Hvorfor skal vi særligt beskytte lovligt bestående religionssamfund, men ikke andre religiøse følelser, der ikke lige knytter sig til et formelt religionssamfund? Er disse følelser, der knytter sig til disse lovligt bestående religionssamfund, finere end andre følelser? Ikke efter mit hoved. Derfor ønsker jeg ikke en blasfemiparagraf, der blåstempler og yder særbeskyttelse til nogle følelser frem for andre.

Til forskel fra Dansk Folkeparti – og her er hele forskellen på mig og dem – ønsker jeg derimod at fastholde racismeparagraffen i straffeloven, § 266 b. Den beskytter befolkningsgrupper mod at blive lagt kollektivt for had alene på grund af race, hudfarve, oprindelse og tro. Det er i overensstemmelse med FN's konvention om racediskrimination.

Det er for mig helt afgørende at beskytte befolkningsgrupper mod den slags hadefulde generaliseringer, selvsagt i behørig respekt for ytringsfriheden. Det betyder sagt i meget grove termer, at den skal beskytte mod uhørt grove udfald mod hele befolkningsgrupper. Det har jo desværre vist sig nødvendigt. Højesteret har et par gange fældet dom over politikere, der gik meget vidt med hensyn til at lægge muslimer som samlet befolkningsgruppe for had.

Racismeparagraffen sidestiller tro med andre elementer, som vi ikke ønsker diskrimination i forhold til. Denne sidestilling er for mig central. Religion fortjener ikke mere beskyttelse end f.eks. etnisk oprindelse eller hudfarve. Det er lige vigtigt i mine øjne at beskytte lige stærkt mod diskrimination på alle områder.

Derfor vil jeg ophæve blasfemiparagraffen og fastholde racismeparagraffen.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 15 (DF og Charlotte Fischer (RV)) stemte for, 84 imod (V, S, KF, RV, EL og Leif Mikkelsen (UFG)); 8 (Jytte Andersen (S) og SF) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 200: Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. (Udvidelse af lovens anvendelsesområde og ophævelse af revisionsbestemmelse).

Af justitsministeren (Lene Espersen). (Fremsat 28/3 2007. Første behandling 18/4 2007. Betænkning 26/4 2007. Anden behandling 10/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 108 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.